

1 juni 2020

Nieuwsbrief Zorgboerderij 't Hamel no. 34

We hebben met elkaar een heel bijzondere en rare tijd achter de rug. En wie weet zitten we er eigenlijk nog steeds midden in. Het coronavirus heeft de hele maatschappij op zijn kop gezet en natuurlijk ook grote invloed gehad op onze deelnemers en onszelf. Gelukkig was het eigenlijk al die maanden prachtig weer en dat maakte de meeste maatregelen wat minder erg dan ze eigenlijk zijn. Het allerbeste nieuws is eigenlijk dat iedereen gezond is gebleven en we hopen dat dit zo blijft.

Coronatijd

Zoals hierboven al genoemd, heeft het Covid-19 virus (vanaf nu corona) ook op 't Hamel de nodige consequenties gehad. Na de eerste persconferentie van premier Rutte, waarin allerlei maatregelen werden afgekondigd, besloten veel deelnemers of hun familie om de dagbesteding tijdelijk stop te zetten. Logisch, iedereen valt eigenlijk in de risicogroep van 70+. Voor onszelf was niet direct duidelijk of we wel open mochten blijven, hierover werd immers niets gezegd. We besloten het van de noodzaak bij deelnemers te laten afhangen. Immers, voor een aantal mensen is het heel belangrijk om een aantal dagen in de week weg te kunnen. Terwijl het voor enkele partners heel belangrijk is om even op adem te kunnen komen. Zo kon het gebeuren dat we in de eerste 2 weken (eind maart) dagelijks tussen de 2 en 4 deelnemers per dag op de boerderij hadden. Omdat medewerkster Karlien ook een andere baan heeft, met veel persoonlijke verzorging van klanten, hebben we haar gevraagd niet te komen werken. Het risico op besmetting moest zo klein mogelijk zijn. Wel heeft zij thuis gewerkt, o.a. door afwezige deelnemers telefonisch te ondersteunen en kaartjes en andere attenties te versturen. Verder werden ook alle vrijwilligers en stagiaires buiten de deur gehouden. En hoestende of niet fitte deelnemers moesten thuis blijven. Na een week of twee werd de nood ook bij enkele anderen steeds hoger, zodat we de groep gingen ophogen naar een maximum van 6 per dag.

Intussen werd er gewerkt aan maatregelen in de groepsruimte om risico's buiten de deur houden. Veel deelnemers werden gebracht en gehaald door partner of een van de kinderen, chauffeurs kwamen niet langer binnen, iedereen ging handen ontsmetten bij binnenkomst en na hoesten of niezen. Handen schudden, een heel mooie gewoonte bij binnenkomst, werd in de ban gedaan. Dit was eigenlijk nog het moeilijkste van alles.... Door Gerrit werden twee bijzettafels gemaakt, zodat je

voldoende ver uit elkaar kon zitten. Bovendien werd een derde tafel aangeschaft om nog meer ruimte te creëren.

Geleidelijk aan waren er nog meer deelnemers die besloten weer te komen en vanaf 1 juni heeft iedereen de mogelijkheid om weer te komen. Nu is de groep weer bijna compleet, terwijl ook de meeste vrijwilligers hun werkzaamheden weer gestart zijn. Voor de stagiaires is echter de stage sinds half maart voorbij. Twee van hen zijn inmiddels afscheid komen nemen, terwijl volgende week de laatste dit komt doen. Voor hen is de tweede helft van het schooljaar wel heel bizar verlopen. We hopen voor Philomein, Mijs en Youri dat ze toch goed kunnen terugkijken op de stageperiode en wensen ze veel succes met het vervolg van hun opleiding.

Een ander gevolg van het thuisblijven van de meeste deelnemers was van financiële aard. Immers: bij niet komen volgt ook geen betaling. Er dreigde een groot probleem te ontstaan, want de kosten die wij maken bleven nagenoeg gelijk. We hebben verschillende vormen van financiering: 1. WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning) - de gemeentes (Olst-Wijhe, Raalte en Deventer), 2. PGB – Wet Langdurige Zorg, 3. Particulier (momenteel niet van toepassing) en 4. Onderaannemerschap (via grotere organisaties als bv. zorginstellingen). Gemeente Raalte betaalde van begin af aan gewoon door en ook vanuit PGB werd vrij snel groen licht gegeven dat afwezigheid wegens corona wel gedeclareerd kon worden. Helaas betalen de zorginstellingen niet door, ondanks oproepen vanuit overheden en belangenorganisaties. Na lange tijd van onzekerheid kregen we, eerst van Olst-Wijhe en een tijdje later van Deventer, bericht dat we nadeclaraties konden indienen op basis van de gemiddelde maandomzet van vorig jaar. Dit is heel fijn, want daardoor kunnen we gewoon ons ding blijven doen zonder ons nog langer zorgen te maken of alles in de toekomst wel door kan blijven gaan.

Erfinrichting

De vorige keer vertelden we van de veranderingen op het erf achter de boerderij, de aanleg van wandelpaden en de aanplant van allerlei bloemen en planten. Intussen is de boel aardig gegroeid. De droogte van de afgelopen maanden was wel een handicap, maar gelukkig hebben we een waterbron. Hierdoor kon bij grote droogte toch gezorgd worden dat de boel in leven bleef. Dagelijks wordt nu door iedereen een stuk gewandeld buiten en genoten van al het mooie dat onderweg te zien is. Zo zijn er heel wat zonnebloemen gezaaid in potjes en iedereen heeft er eentje geadopteerd bij het in de grond zetten van de planten. Ergens in de zomer kiezen we dan een moment om te kijken welke het grootste is geworden. Op dit moment heeft de zonnebloem van Gerrit een ruime voorsprong op de rest, maar dit zegt natuurlijk nog helemaal niets over het verdere verloop.

Langs de sloot zijn over zo'n 75 m² wilde plantenmengsels ingezaaid die een grote aantrekkingskracht hebben op bijen. De opkomst hiervan is heel goed en de eerste bloemen beginnen te bloeien. Zelfs nu is het al een enorm gezoem als je langs dit veldje loopt, dus dat belooft nog wat.

Badmutsen

Half mei kregen we op een woensdagmiddag met een leuke verrassing te maken. We kregen een optreden in de buitenlucht aangeboden. Een broer en zus van onze medewerkster Mieke zorgden ervoor dat de Zingende Badmutsen een optreden verzorgden voor onze mensen. Dit zijn twee dames uit Olst die op Solexen de omgeving doortrekken, om optredens te verzorgen voor ouderen.

Achter een van de Solexen zat een aanhangwagentje, met geluidsinstallatie, koffie, picknickmand, bloemen en gietertje, en meer van dat soort dingen. Het werd een bijzonder komische middag met nostalgische liedjes en volop grappen en grollen. Jopie werd goedmoedig geplaagd met haar prachtige voornamen (Johanna Alberdina) en vrijwilliger Gerard had het zeker niet gemakkelijk toen een van de dames tot over haar oren verliefd op hem werd....

Toen het tijd was om naar huis te gaan, bleven partners en taxichauffeur allemaal op hun gemak zitten kijken, zodat het een heel gezellig latertje is geworden. Zowel wij allemaal, als de dames die optraden kijken terug op een enorm geslaagde middag. Dus Bert en Lucy, langs deze weg nogmaals hartelijk dank voor jullie geweldige gebaar!

D'r is 'n tied van komm'n en 'n tied van gaan

Het is heel bijzonder, maar de afgelopen periode hebben we amper wisselingen gehad op de zorgboerderij. Hierin speelt het corona-virus natuurlijk een heel grote rol. Op de valreep moesten we Klaas uit Olst gedag zeggen. Klaas moest door toenemende lichamelijke beperkingen opgenomen worden op De Hartkamp in Raalte. In hem missen we een bijzonder sociaal en behulpzaam mens.

Ook te vermelden is het overlijden van Truus Nijkamp begin maart en later het bericht dat Gerrit Prins en Adri Dekker zijn overleden. Bij het overlijden van Gerrit speelde corona een grote rol. Het moet voor hun families moeilijk geweest zijn om afscheid te nemen in een wereld waarin alles anders is en waarin iedereen afstand van elkaar moest houden. We wensen de achterblijvende families veel sterkte toe in het gemis van hun geliefde.

Nieuws van het erf

Tegenwoordig hebben we op vrijdagochtend een duo tuinvrouwen aan de slag in de moestuin. Loes van der Meer, die dit al jarenlang doet, heeft vanaf half maart gezelschap van Agnes Brouwer. Agnes is een oude bekende, want tot voor 2½ jaar geleden maakte ze wekelijks schoon op de boerderij. Buiten dat het natuurlijk gezelliger is om met zijn tweeën aan het werk te zijn, is nu de tuin ook veel beter bij te houden. Al blijf je natuurlijk altijd onkruid houden dat sneller groeit dan de groenten waarvoor de grond bestemd is.... De tuin ziet er echter picobello uit en de eerste groenten zijn allang op tafel verschenen. Hierbij kun je denken aan raapstelen, andijvie, rucola, radijsjes, rabarber, aardbeien, enz. Tuinbonen en peulen hebben het moeilijker, inmiddels zijn we er achter dat er veel te veel houtduiven zijn en die zitten vooral deze groenten als jong plantje op te eten. Ook de savooiekool en boerenkool lijken ze erg lekker te vinden.

Dit jaar geen lammetjes. Momenteel hebben we 4 schapen. Twee van hen zijn vorig jaar begin mei geboren en een van de oudere schapen is vorig jaar flink ziek geweest. Daarom leek het ons beter ze een jaar op krachten te laten komen en volgend jaar een nieuwe poging te wagen. Wat we wel hebben zijn drie jonge kuikentjes, die begin juni geboren zijn. Er waren nogal wat broedse kippen in het hok, zodat drie van hen zich moeder voelen over het kleine grut. Maar tot nu toe gaat dit co-ouderschap prima.

Verder is dit voorjaar een flinke voorraad boomstammen gekomen. Om dit te verwerken tot kachelhout is Gerrit al weken in de weer met het kloven van de stammetjes. Soms een flinke klus, want er zaten ook heel dikke stammen bij. Het houthok is alweer helemaal vol, maar Gerrit is nog lang niet klaar.... Intussen is Peter wekelijks in de slag met het op maat maken van allerlei onderdelen van de toekomstige tuinkas. Hij zet alle onderdelen in de werkplaats in elkaar, om ze later als bouw pakket ter plekke op te bouwen. Het is echt passen en maten, maar het resultaat lijkt heel mooi te worden.

Sallandse boerenwijsheid

“Niks doen is onmeunig muujluk, iej wet ummes nooit wanneer aj kloar bint!”

Niets doen is ontzettend moeilijk, je weet immers nooit wanneer je klaar bent.

Tot de volgende keer,

Ans Rijkema en Jan Nijboer